

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 2.6.2014 r.
COM(2014) 335 final

**KOMUNIKAT KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY,
EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU
REGIONÓW**

Godne życie dla wszystkich: od wizji do wspólnego działania

**„GODNE ŻYCIE DLA WSZYSTKICH:
OD WIZJI DO WSPÓLNEGO DZIAŁANIA”**

1. WPROWADZENIE

Eliminacja ubóstwa i osiągnięcie zrównoważonego rozwoju to podstawowe globalne wyzwania mające wpływ na życie obecnych i przyszłych pokoleń oraz przyszłość całej planety. Wyzwania te są powszechne i powiązane ze sobą i wymagają globalnej odpowiedzi. Aby im sprostać, niezbędne jest zdecydowane zaangażowanie polityczne i zdeterminowane działanie na wszystkich poziomach i ze strony wszystkich zainteresowanych stron.

Program ten musi być odpowiednio dobrany, aby zadziałał w naszym zglobalizowanym świecie pełnym wzajemnych powiązań, ponieważ prowadzenie działalności gospodarczej w standardowy sposób nie wchodzi już w grę czy to pod względem ludzkiej godności, sprawiedliwości, równości czy zrównoważonego rozwoju. UE i jej państwa członkowskie podkreśliły swoje zaangażowanie na rzecz wspólnej pracy ze wszystkimi partnerami i zainteresowanymi stronami, aby osiągnąć kompromis w odniesieniu do nowego planu transformacji na okres po roku 2015. W ramach trwających prac otwartej grupy roboczej ONZ (OWG) ds. celów zrównoważonego rozwoju UE przyczyniała się i nadal będzie przyczyniać się do dalszych postępów poprzez interwencje UE i państw członkowskich należących do OWG.

Niniejszy komunikat opiera się na aktualnym stanowisku UE sformułowanym w konkluzjach Rady z czerwca 2013 r. Jego celem jest dalsze doprecyzowanie kluczowych zasad, określenie możliwych obszarów priorytetowych i potencjalnych tematów docelowych dla ram na okres po roku 2015, zaproponowanie możliwości pogrupowania tych obszarów priorytetowych, a także podjęcie kwestii zapotrzebowania na nowe globalne partnerstwo. Jednocześnie zachowano możliwość elastycznego reagowania na przyszłe zmiany w dyskusjach międzynarodowych. Niniejszy komunikat należy postrzegać jako wkład na rzecz procesu doskonalenia podejścia UE i jej państw członkowskich aż do końcowych etapów prac w ramach OWG ds. celów zrównoważonego rozwoju i prac Komitetu Ekspertów ds. Finansowania Zrównoważonego Rozwoju. Komunikat ten przyczyni się również do dyskusji w ramach zbliżającego się Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych poprzedzającego negocjacje przed szczytem w 2015 r.

W komunikacie wykorzystano wyniki ostatnich istotnych międzynarodowych rozmów dotyczących zrównoważonego rozwoju i wyeliminowania ubóstwa, w tym konferencji Rio+20, procesu przeglądu milenijnych celów rozwoju (MCR), sprawozdania panelu wysokiego szczebla Sekretarza Generalnego ONZ ds. agendy rozwoju na okres po roku 2015 i sprawozdania Sekretarza Generalnego ONZ „A Life of Dignity for All” (Godne życie dla wszystkich). Uwzględniono w nim dialog z państwami członkowskimi UE. Wzięto również pod uwagę kluczowe propozycje przedłożone na poziomie międzynarodowym, w tym rozmowy przeprowadzone dotychczas w ramach Otwartej Grupy Roboczej ds. celów zrównoważonego rozwoju i wyniki różnych konsultacji z zainteresowanymi stronami.

2. WIZJA I ZASADY

Sednem unijnej wizji¹ jest to, że świat dysponuje technologiami i zasobami umożliwiającymi eliminację skrajnego ubóstwa za naszego życia i ukierunkowanie świata na ścieżkę zrównoważonego rozwoju, aby zapewnić wszystkim godne życie do 2030 r. Aby zrealizować tę wizję, niezbędne są właściwe ramy. Aspiracje w nich zawarte powinny mieć wymiar globalny i taki też powinien być ich zasięg. Ramy te powinny mieć uniwersalne zastosowanie do wszystkich krajów, a jednocześnie opierać się na odpowiedzialności każdego z krajów. Powinny również uwzględniać różne krajowe konteksty, możliwości i poziomy rozwoju. Takie ramy powinny opierać się na prawach i być ukierunkowane na ludzi. Powinny uznawać i podejmować kwestię wzajemnych powiązań wzmacniających między eliminacją ubóstwa i zrównoważonym rozwojem. Powinny łączyć w sobie trzy wymiary zrównoważonego rozwoju (społeczny, środowiskowy i gospodarczy) w wyważony sposób.

1. Powszechność i różnicowanie w zależności od sytuacji krajowej

Wyzwania związane z eliminacją ubóstwa i zrównoważonym rozwojem są zarówno *powszechne*, ponieważ są powszechnym problemem i mają uniwersalne znaczenie dla wszystkich krajów i ludzi, w tym przyszłych pokoleń. Są one również *globalne*, ponieważ w świecie pełnym wzajemnych zależności wiele wyzwań wymaga wspólnych działań i globalnych rozwiązań. Powszechny i plan transformacji powinien dotyczyć celów, które są problematyczne i istotne dla wszystkich krajów. Ponadto wszystkie zainteresowane strony powinny być zaangażowane w jego wdrażanie.

Ramy muszą odzwierciedlać zmieniającą się globalną rzeczywistość. Od czasu opracowania MCR globalne wyzwania stały się jeszcze silniej wzajemnie powiązane, a gospodarki, społeczeństwa i możliwości różnych krajów pod względem wkładu w realizację globalnego programu działań zmieniły się. UE nadal będzie przestrzegać zasad określonych w deklaracji z Rio z 1992 r. Mając na uwadze, że zakres zasady wspólnej, lecz zróżnicowanej odpowiedzialności jest ograniczony do globalnej degradacji środowiska, ta koncepcja nie jest użyteczna w podejmowaniu szerszych wyzwań uwzględnionych w ramach na okres po roku 2015. Jednocześnie UE jest gotowa zaangażować się wraz z partnerami w kwestię konkretnych implikacji i zastosowania zasady powszechności i różnicowania wobec wszystkich krajów w pełnym zakresie ram, mając na uwadze znaczenie niepozostawiania w tyle najslabiej rozwiniętych krajów i innych państw podatnych na zagrożenia.

Dlatego też, mimo że cele należy ustanawiać dla wszystkich, przy wdrażaniu powszechnych ram należy brać pod uwagę zróżnicowane znaczenie problemu dla danego kraju oraz jego sytuację, przy jednoczesnym poszanowaniu krajowej polityki i priorytetów. Istnieją różne sposoby osiągania takiego zróżnicowania, w tym poprzez zróżnicowane podejścia do osiągania celów lub zróżnicowane wskaźniki umożliwiające pomiar postępów. W tym kontekście docelowe tematy zaproponowane w niniejszym komunikacie odzwierciedlają sposób, w jaki powszechność i różnicowanie mogą zostać zastosowane w praktyce w przypadku różnych celów w zakresie zrównoważonego rozwoju. I wreszcie prace na poziomie docelowym, w tym wskaźniki, powinny być opracowane w taki sposób, aby sprzyjać niezbędnej transformacji we wszystkich krajach na różnych poziomach rozwoju, w dążeniu do osiągnięcia powszechnych celów. Oznacza to branie pod uwagę różnych

¹ Konkluzje Rady „Nadrzędny program działań na okres po roku 2015” z czerwca 2013 r.; komunikat Komisji „Godne życie dla wszystkich” z lutego 2013 r.; komunikat Komisji „Perspektywy po roku 2015: w stronę wszechstronnego i zintegrowanego podejścia do finansowania eliminacji ubóstwa i do zrównoważonego rozwoju”; konkluzje Rady „Perspektywy po roku 2015: finansowanie eliminacji ubóstwa i finansowanie zrównoważonego rozwoju” z grudnia 2013 r.

poziomów wyjściowych i możliwości krajów oraz konieczność zadbania o osiągalność, odpowiedzialność i mierzalność.

2. Plan transformacji, który łączy trzy wymiary zrównoważonego rozwoju i podejmuje także nowe wyzwania

Nowe powszechne ramy muszą ewoluować, jeśli mają być odpowiednio dopasowywane do nowych wyzwań. Obejmuje to rozwiązywanie globalnych problemów, które nie zostały dostatecznie uwzględnione w MCR, takich jak zrównoważony wzrost sprzyjający włączeniu społecznemu, nierówności, zrównoważona konsumpcja i produkcja, migracja i mobilność, godna praca, włączenie cyfrowe, zdrowie i ochrona socjalna, zrównoważone zarządzanie zasobami naturalnymi, zmiana klimatu, odporność na klęski żywiołowe i zarządzanie ryzykiem oraz wiedza i innowacje. Ramy na okres po roku 2015 powinny również zapewniać podejście oparte na prawach, obejmujące wszystkie prawa człowieka i dotyczące kwestii wymiaru sprawiedliwości, równości, sprawiedliwości, dobrego sprawowania rządów, demokracji oraz praworządności, a także powinny obejmować kwestię pokojowych społeczeństw i wolności od przemocy. Biorąc pod uwagę, że zmiana klimatu potęguje wyzwania związane zarówno z eliminacją ubóstwa, jak i zrównoważonym rozwojem, w nowych ramach należy uwzględniać zmianę klimatu jako kwestię o charakterze przekrojowym. W ramach na okres po roku 2015 należy ująć starania na rzecz przeciwdziałania zmianie klimatu i włączyć w nie niezbędne wysiłki i działania przez zintegrowanie celów w zakresie zmiany klimatu, w szczególności celu „poniżej 2°C” uzgodnionego na forum międzynarodowym, z całym pakietem celów i zadań. Ramy te powinny wspierać i uzupełniać bieżące negocjacje UNFCCC dotyczące klimatu, lecz nie powinny z nimi kolidować.

W celach należy w zrównoważony sposób uwzględnić wszystkie trzy wymiary zrównoważonego rozwoju oraz powiązania między nimi. Uznanie i uwzględnienie tych powiązań pomoże w stworzeniu bardziej zintegrowanych i mniej fragmentarycznych ram. Dla zapewnienia spójności polityki na wszystkich poziomach (krajowym, regionalnym i globalnym) niezbędne będą większe starania.

3. Rozliczalność

Podstawowymi wymogami przyszłych ram powinny być rozliczalność, przejrzystość i efektywny przegląd postępów. Nowe ramy powinny obejmować działania, które znacząco zwiększą zdolność ludzi do uczestnictwa w decyzjach politycznych mających na nich wpływ oraz do rozliczania rządów i innych podmiotów z postępów. W tym kontekście kluczowe znaczenie będzie mieć ustanowienie odpowiednich zasad i instytucji. Rozliczalność obejmuje również wywiązywanie się z krajowych i międzynarodowych zobowiązań dotyczących wdrażania, zarówno w odniesieniu do solidnych założeń polityki, efektywnego wykorzystania zasobów finansowych, jak i rzeczywistej i odczuwalnej poprawy jakości życia ludzi.

Nowe ramy umożliwiają również opracowanie globalnego mechanizmu zaaprobowanego i popieranego na najwyższym poziomie politycznym, mającego zapewnić rozliczalność krajowych rządów i innych podmiotów, w tym sektora prywatnego, z wdrażania ram, możliwość dokonywania starannych przeglądów postępów, przyspieszenia działania i stymulowania dodatkowych działań zawsze, gdy jest to konieczne. Społeczeństwo obywatelskie, władze lokalne i sektor prywatny powinny odgrywać kluczową rolę w podejmowaniu dalszych działań i rozliczaniu. Kluczem do promowania przejrzystości jest gromadzenie, publikowanie, ocena i łatwa dostępność danych i informacji na temat tempa poczynionych postępów w wymiarze krajowym i międzynarodowym.

Oznacza to konieczność dokonywania regularnych przeglądów postępów, zobowiązań i wdrażania poprzez solidne ramy instytucjonalne, angażujące wszystkie zainteresowane strony. To z kolei wymaga efektywnego gromadzenia danych i analizy, w które zaangażowana jest społeczność naukowa i krajowe urzędy statystyczne w poszczególnych krajach. Aby zapewnić, by nikt nie pozostawał w tyle, proces ten powinien obejmować gromadzenie odpowiednio zdezagregowanych danych.

3. OBSZARY PRIORYTETOWE I CELE W ZAKRESIE ELIMINACJI UBÓSTWA I OSIĄGANIA ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU

1. Ramy oparte na celach na rzecz zmiany transformacyjnej

Międzynarodowa debata staje się coraz konkretniejsza w odniesieniu do kluczowych priorytetów tematycznych, które powinny zostać uwzględnione w programie działań na okres po roku 2015, w tym w odniesieniu do celów. Aby uczynić pierwszy krok w kierunku wspólnego spojrzenia na obszary priorytetowe, w konkluzjach Rady z 2013 r. przedstawiono szeroką orientację tematyczną. Rada wezwała do ustanowienia ram, które zapewniłyby podstawowe standardy życia, promowałyby motory ekologicznej gospodarki w kontekście zrównoważonego rozwoju, w tym strukturalną transformację gospodarczą, i zapewniałyby zrównoważone wykorzystanie i ochronę zasobów naturalnych na świecie oraz ekosystemów, które tworzą, a także zarządzanie nimi. Ramy na okres po roku 2015 powinny również zapewniać podejście oparte na prawach i podejmować kwestie dotyczące wymiaru sprawiedliwości, równości, sprawiedliwości, dobrego sprawowania rządów, demokracji oraz praworządności, a także kwestie pokoju, bezpieczeństwa i wolności od przemocy.

Zgodnie z tą orientacją i biorąc pod uwagę rozmowy w ramach ONZ, w szczególności w ramach otwartej grupy roboczej, Komisja zidentyfikowała kluczowe obszary priorytetowe, które można by zawrzeć w ramach na okres po roku 2015, z uwagi na ich kluczowy wkład w nadrzędny cel, jakim jest – zgodnie z opisem poniżej – eliminacja ubóstwa i zrównoważony rozwój. Obszary te odzwierciedlają kompleksowy zakres publikacji technicznych i naukowych oraz materiału wprowadzającego opracowanego na poziomie międzynarodowym i europejskim, w tym różne konsultacje z zainteresowanymi stronami, które umożliwiają pozyskanie dalszych informacji szczegółowych na temat kluczowej roli tych obszarów w kontekście eliminacji ubóstwa i zapewnienia zrównoważonego rozwoju. Zostały one opracowane tak, aby ukierunkowywać globalne działania na rzecz zmiany transformacyjnej na wszystkich poziomach. Zidentyfikowanie tych obszarów priorytetowych to etap pośredni na drodze do wyłonienia ograniczonego pakietu celów.

W tej sekcji zidentyfikowano również potencjalne tematy docelowe odpowiadające obszarom priorytetowym. Te tematy docelowe opisują główne działania, które należy podjąć, i postępy, których oczekuje się w poszczególnych obszarach. Mają one charakter symboliczny, ponieważ uchwycono w nich kluczowe kwestie, które przyczyniają się do osiągnięcia celu i powinny stać się motorami zmiany.

2. Potencjalne cele i obszary priorytetowe

Ubóstwo

Eliminacja ubóstwa to kluczowe postanowienie w deklaracji milenijnej. Prace zapoczątkowane wraz z MCR należy uzupełnić i zintensyfikować w oparciu o wielowymiarową wizję ubóstwa, w której ujęto jego liczne przyczyny występujące we wszystkich krajach. Potencjalnymi tematami docelowymi mogłyby być:

- eliminacja skrajnego ubóstwa;
- ograniczenie odsetka ludzi narażonych na skrajne ubóstwo i żyjących za mniej niż 2 dolary dziennie;
- zmniejszenie odsetka ludzi żyjących poniżej krajowej granicy ubóstwa, w tym liczby osób należących do grup szczególnie wrażliwych;
- ograniczenie kosztów przekazów pieniężnych i ograniczenie kosztów migracji, w tym kosztów rekrutacji;
- zabezpieczenie praw do ziemi, mienia i innych aktywów;
- zbudowanie odporności i ograniczenie liczby zgonów i strat gospodarczych na skutek klęsk żywiołowych.

Nierówność

Równiejsze i bardziej sprzyjające włączeniu społecznemu społeczeństwa mają większe szanse na życie w pokoju, osiąganie długoterminowego i zrównoważonego rozwoju i wzrostu oraz szybsze wychodzenie z okresów pogorszenia koniunktury gospodarczej. Korzyści płynące ze wzrostu i rozwoju powinny być powszechnie dzielone z korzyścią dla wszystkich członków społeczeństwa. Należy rozwiązać problem nierówności dochodów i różnic majątkowych. W programie działań na okres po roku 2015 należy promować odpowiednie inwestowanie we wszystkich ludzi, w szczególności tych w najbardziej niekorzystnej sytuacji, zgodnie z zasadą równych praw i szans poprzez zapewnianie bezpieczeństwa dochodów i powszechny i niedyskryminujący dostęp do usług społecznych. Potencjalnymi tematami docelowymi mogłyby być:

- zapewnienie, by grupy z niższymi dochodami czerpały takie same korzyści ze wzrostu dochodu narodowego, jak grupy z wyższymi dochodami;
- wyeliminowanie dyskryminacji i nierówności w świadczeniu usług publicznych i w życiu gospodarczym;
- wzmocnienie pozycji i włączenie grup zmarginalizowanych, w tym mniejszości etnicznych, migrantów i uchodźców.

Bezpieczeństwo żywnościowe i żywienie, zrównoważone rolnictwo

Rozwiązanie problemu braku bezpieczeństwa żywnościowego i niedożywienia może zapobiec międzypokoleniowemu dziedziczeniu ubóstwa. Aby zapewnić bezpieczeństwo żywnościowe, niezbędny jest dostęp drobnych producentów rolnych, w szczególności kobiet, do ziemi, zasobów, inwestycji i rynków, dostęp do pożywnej żywności i odpowiednich systemów zdrowotnych, a także podejmowanie wielosektorowych działań dotyczących modeli zachowań i nawyków żywieniowych. W omawianych ramach należy promować zrównoważone praktyki w rolnictwie, rybołówstwie i akwakulturze, efektywne wykorzystanie zasobów i wzmocnianie odporności. Zrównoważone rolnictwo, w tym zrównoważone rybołówstwo, ma podstawowe znaczenie w kontekście zrównoważonego rozwoju i bezpieczeństwa żywnościowego, a także w kontekście zapewnienia właściwego przystosowania się do zmiany klimatu. Należy również poruszyć kwestię pozbiornych strat i odpadów żywnościowych. Potencjalnymi tematami docelowymi mogłyby być:

- zapewnienie stałego dostępu do bezpiecznej, przystępnej cenowo i pożywnej żywności w wystarczających ilościach, aby wyeliminować problem głodu;
- wyeliminowanie problemu niedożywienia, zahamowania wzrostu u dzieci i wyniszczenia;

- zwiększenie produktywności rolnictwa, rybołówstwa i akwakultury w zrównoważony sposób;
- ograniczenie strat i marnowania żywności.

Zdrowie

Zdrowie definiowane jako dobre samopoczucie, a nie tylko jako brak choroby, jest warunkiem i efektem rozwoju gospodarczego i społecznego. Osiągnięcie równej i powszechnej dostępności wysokiej jakości usług zdrowotnych wraz z ochroną przed osobistym ryzykiem finansowym ze względu na nadmierne wydatki związane ze zdrowiem jest niezbędne, aby urzeczywistnić prawo wszystkich ludzi do korzystania z najwyższych możliwych standardów zdrowotnych. Kluczowymi wyzwaniami są osiągnięcie równego i powszechnego zasięgu i dostępności wysokiej jakości usług zdrowotnych oraz ochrona przed ryzykiem finansowym związanym z nagłymi wydatkami na zdrowie. Z obciążeniem chorobą (zakaźną i niezakaźną) należy walczyć, odnosząc się do stylu życia, społecznych i środowiskowych uwarunkowań zdrowia, w tym przyczyn choroby, oraz przez uwzględnienie aspektu zdrowia we wszystkich rozwiązaniach z zakresu polityki. Potencjalnymi tematami docelowymi mogłyby być:

- ograniczenie umieralności dzieci i matek oraz zapewnienie powszechnego zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, a także praw w tym zakresie;
- ograniczenie obciążenia chorobami zakaźnymi i niezakaźnymi;
- zapewnienie efektywnego, sprawiedliwego i powszechnego dostępu do wysokiej jakości usług zdrowotnych dla wszystkich, w tym osób w niekorzystnej sytuacji, takich jak osoby niepełnosprawne lub starsze;
- zadbanie o to, aby nikt nie popadł w skrajne ubóstwo lub nie mógł się z niego wydobyć z powodu wydatków na opiekę zdrowotną.

Kształcenie

Dostęp do wysokiej jakości kształcenia i szkolenia dla każdego dziecka, osoby młodej lub dorosłego jest podstawowym prawem człowieka, warunkiem wstępnym przerwania cyklu międzypokoleniowego dziedziczenia ubóstwa i instrumentem umożliwiającym promowanie aktywnego obywatelstwa i tworzącym społeczeństwa innowacyjne i oparte na wiedzy. Kluczowe wyzwania to między innymi zapewnienie równego dostępu do wszystkich poziomów kształcenia, ich ukończenie i poprawa jakości kształcenia w perspektywie uczenia się przez całe życie. Ponadto odpowiednie kształcenie i szkolenie zawodowe oraz umiejętności są niezbędne, aby przygotować młodzież i dorosłych na rynek pracy. Wyzwaniem nadal pozostaje dotarcie do osób należących do grup zmarginalizowanych, w tym dotkniętych konfliktem, wyeliminowanie różnic dzielących płcie i zapewnienie umiejętności czytania i pisanie wśród dorosłych we wszystkich krajach. Potencjalnymi tematami docelowymi mogłyby być:

- zapewnienie dostępu do pełnego cyklu wysokiej jakości kształcenia, w tym wykształcenia średniego I stopnia, i jego ukończenia zarówno przez chłopców, jak i dziewczęta;
- zapewnienie kompleksowych, podstawowych, uniwersalnych i technicznych umiejętności dla wszystkich, aby w pełni uczestniczyli w życiu społecznym;
- ograniczenie analfabetyzmu wśród dorosłych;

- wyeliminowanie nierówności w kształceniu, przedsięwzięcie konkretnych środków w celu dotarcia do osób w niekorzystnej sytuacji i grup zagrożonych dyskryminacją, w tym osób niepełnosprawnych, mniejszości etnicznych, migrantów i uchodźców;
- umocnienie powiązań między kształceniem, badaniami i innowacjami oraz promowanie tworzenia wiedzy i dzielenia się nią.

Równouprawnienie płci i wzmocnienie pozycji kobiet

Równouprawnienie płci, wzmocnienie pozycji kobiet i możliwość korzystania przez kobiety i dziewczęta we wszystkich krajach ze wszystkich przysługujących im praw to podstawowe warunki zrównoważonego rozwoju, eliminacji ubóstwa i rozwiązania problemów, których nie udało się rozwiązać w ramach MCR. Wśród kluczowych kwestii można wymienić wysoki poziom zaangażowania politycznego i dostrzeżenie tego, że osiągnięcie równouprawnienia płci, wzmocnienie pozycji kobiet i zapewnienie dziewczętom możliwości korzystania z praw człowieka są powszechnymi zobowiązaniami; umocnienie praworządności, demokracji i sprawowania rządów; oraz zwiększenie inwestowania w równouprawnienie płci i wzmocnienie pozycji kobiet i dziewcząt. Gromadzenie danych zdezagregowanych pod względem płci przyczyni się do osiągnięcia celu, jakim jest uwzględnienie aspektu płci w głównym nurcie polityki. Potencjalnymi tematami docelowymi mogłyby być:

- zapobieganie i przeciwdziałanie wszelkim formom przemocy wobec kobiet i dziewcząt;
- eliminowanie wszelkich form dyskryminacji kobiet i dziewcząt;
- zwiększenie reprezentacji, uczestnictwa i przewodnictwa kobiet w podejmowaniu decyzji na wszystkich poziomach i we wszystkich sferach;
- zapewnienie kobietom i dziewczętom powszechnego i równego dostępu do niezbędnych usług;
- zmniejszenie i ostateczne wyeliminowanie zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć w sektorze publicznym i prywatnym.

Woda i infrastruktura sanitarna

Ramy muszą promować dostęp do bezpiecznej wody pitnej i infrastruktury sanitarnej, zintegrowane gospodarowanie wodą, w tym efektywność wykorzystania wody, abyśmy mogli sprostać wyzwaniom związanym ze zmianą klimatu i niedoborem wody. Potencjalnymi tematami docelowymi mogłyby być:

- zapewnienie powszechnego dostępu do bezpiecznej wody pitnej;
- zapewnienie powszechnego dostępu do infrastruktury sanitarnej i powszechnej higieny;
- poprawa zintegrowanego gospodarowania zasobami wodnymi;
- poprawa efektywności wykorzystania wody we wszystkich sektorach;
- poprawa jakości wody i ograniczenie zanieczyszczenia.

Zrównoważona energia

Przejsie na niskoemisyjne i zrównoważone systemy energetyczne może przynieść ogromne korzyści w eliminowaniu ubóstwa i zrównoważonym rozwoju. Jest ono głównym elementem działań na rzecz łagodzenia zmiany klimatu. Wśród kluczowych wyzwań można wymienić dostęp do czystej, przystępnej cenowo i zrównoważonej energii, poprawę efektywności energetycznej, odporną infrastrukturę i zwiększenie udziału odnawialnych źródeł energii

w koszyku energetycznym (zgodnie z inicjatywą „Zrównoważona energia dla wszystkich”). Istotnym problemem są dopłaty do szkodliwych paliw, które nie stanowią wsparcia dla najuboższych, lecz promują niezrównoważone systemy energetyczne. Potencjalnymi tematami docelowymi mogłyby być:

- zapewnienie powszechnego dostępu do nowoczesnych usług energetycznych;
- zwiększenie globalnego wskaźnika poprawy efektywności energetycznej;
- zwiększenie udziału odnawialnej energii w globalnym koszyku energetycznym;
- wycofanie dotacji na szkodliwe dla środowiska paliwa kopalne.

Pełne i produktywne zatrudnienie i godna praca dla wszystkich

Miejsca pracy są niezbędne, aby wydobyć się z ubóstwa i przyczyniają się do równości, sprawiedliwości, pokoju i bezpieczeństwa. Tworzenie godnych miejsc pracy przyspiesza wzrost, w szczególności w długiej perspektywie rozwoju. Wśród kluczowych wyzwań można wymienić bezrobocie, w szczególności wśród osób młodych i starszych oraz osób niepełnosprawnych, a także jakość formalnego i nieformalnego zatrudnienia. Drugie z tych wyzwań obejmuje kwestie płacy, warunków, bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony socjalnej, jak również konieczność stworzenia godnych zielonych miejsc pracy. Potencjalnymi tematami docelowymi mogłyby być:

- zwiększenie liczby godnych miejsc pracy i zwiększenie zakresu zrównoważonych środków do życia, w tym dla młodzieży, osób starszych, kobiet i grup zagrożonych dyskryminacją;
- zwiększenie udziału produktywnego zatrudnienia i godnej pracy w łącznym zatrudnieniu zgodnie z filarami programu godnej pracy;
- zwiększenie zakresu objęcia podstawową ochroną socjalną i stopniowe wdrażanie wyższych standardów gwarancji socjalnych;
- ochrona praw pracowników będących migrantami oraz przesiedleńców zgodnie z normami i standardami MOP.

Zrównoważony wzrost sprzyjający włączeniu społecznemu

Aby ograniczyć ubóstwo w długim okresie i zapewnić powszechny dobrobyt, niezbędny jest zrównoważony wzrost sprzyjający włączeniu społecznemu. Wzrost powinien prowadzić do tworzenia godnych miejsc pracy, odbywać się zgodnie z zasadami efektywnego gospodarowania zasobami i w ramach zasobów dostępnych na naszej planecie, a także powinien sprzyjać staraniom na rzecz łagodzenia zmiany klimatu. Kluczowymi kwestiami są: promowanie tworzenia otoczenia sprzyjającego przedsiębiorczości, działalności gospodarczej, inwestowania w handel i innowacje, w tym systemy regulacyjne, sądownicze i efektywne systemy podatkowe, inwestycje publiczne, dostęp do rynków i finansowania, a także promowanie nowych technologii. Potencjalnymi tematami docelowymi mogłyby być:

- promowanie strukturalnej transformacji gospodarki i otoczenia sprzyjającego innowacjom, przedsiębiorczości, prowadzeniu działalności gospodarczej i handlowi;
- zapewnienie dostępu do rynków i finansowania oraz do technologii i sieci informacyjno-komunikacyjnych;
- promowanie inwestycji publicznych w odporną infrastrukturę;

- ułatwianie bezpiecznej, uporządkowanej i regularnej migracji poprzez pogłębioną współpracę międzynarodową;
- zapewnienie bezcłowego i bezkontyngentowego dostępu do rynku dla produktów pochodzących z najsłabiej rozwiniętych krajów.

Zrównoważone miasta i osady ludzkie

W coraz bardziej zurbanizowanym świecie miasta stanowią istotne wyzwania w kontekście zrównoważonego rozwoju. Niezbędne są zrównoważone procesy planowania i rozwoju, które będą wspierane przez efektywnie działające władze publiczne. Obejmuje to planowanie i wdrażanie na rzecz ograniczenia ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi i zarządzania nim oraz na rzecz obszarów wiejskich, z którymi miasta wchodzi w interakcje. Kluczowe środki obejmują ograniczenie liczby mieszkańców slumsów, rozwiązanie problemu zanieczyszczenia powietrza, budowanie odpornych domów i infrastruktury oraz ulepszenie gospodarowania odpadami. Aby ulepszyć zrównoważoną urbanistykę i sprawowanie rządów, niezbędny jest demokratyczny, przejrzysty proces podejmowania decyzji w oparciu o zasadę rozliczalności. Zrównoważony transport na obszarach miejskich i wiejskich jest również niezbędny. Potencjalnymi celami mogłyby być:

- poprawa dostępu do bezpiecznego i zrównoważonego transportu, w tym przystępnego cenowo transportu publicznego;
- ograniczenie liczby mieszkańców slumsów przez zapewnienie bezpiecznego, przystępnego cenowo i odpornego budownictwa oraz bezpieczeństwa własności ziemi;
- ulepszenie zrównoważonej, przystępnej urbanistyki i planowania przestrzennego oraz ich wdrażanie;
- poprawa jakości powietrza.

Zrównoważona konsumpcja i produkcja

Obecne modele produkcji i konsumpcji nie mają zrównoważonego charakteru. W przypadku konsumpcji kluczowymi działaniami są: promowanie korzystania z energo- i zasobooszczędnych produktów, które są jednocześnie przyjazne dla środowiska, stopniowe eliminowanie szkodliwych dla środowiska dotacji i zrównoważone udzielanie zamówień publicznych. Wśród kwestii związanych z produkcją można wymienić promowanie innowacyjnej i zasobooszczędnej produkcji, sporządzanie sprawozdań dotyczących zrównoważonej działalności firmy, ocena cyklu życia produktu, zrównoważone konstrukcje, gospodarowanie odpadami i substancjami chemicznymi oraz promowanie ekopresiębiemczości i ekoinnowacji. Potencjalnymi tematami docelowymi mogłyby być:

- ograniczenie ilości, ponowne wykorzystanie i recykling odpadów;
- poprawa produktywności zasobów;
- ograniczenie oddziaływania konsumpcji na środowisko;
- zapewnianie prawidłowego zarządzania substancjami chemicznymi przez cały ich cykl życia;
- niebezpieczne substancje chemiczne: ograniczenie narażenia ludzi na te substancje oraz ich uwalniania do środowiska;
- wzmocnienie zrównoważonego działania i charakteru firm, produktów i usług.

Oceany i morza

Zrównoważone zarządzanie oceanami przynosi ludzkości korzyści gospodarcze i społeczne. Kluczowe działanie jest niezbędne, aby zadbać o zdrowie oceanów poprzez ekosystemowe podejście do wszystkich rodzajów działalności człowieka mających wpływ na oceany oraz zastosowanie zasady ostrożności, a także aby promować zrównoważone rybołówstwo. Wśród wyzwań można wymienić: zanieczyszczenie, zakwaszenie, podnoszenie się poziomu mórz, stworzenie narzędzi do zarządzania powiązanych z obszarami, w tym morskimi obszarami chronionymi, również na obszarach poza krajową jurysdykcją, rozwiązanie problemu przełowienia i nadmiernej zdolności połowowej floty, nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów, rozwiązanie problemu naruszonych ekosystemów, skutków dla środowiska i dostępu do łowisk i rynków dla rybaków odławiających ryby na własne potrzeby i na małą skalę. Potencjalnymi tematami docelowymi mogłyby być:

- ochrona i przywrócenie dobrego stanu oceanów oraz utrzymanie różnorodności biologicznej mórz przez łagodzenie skutków działalności człowieka;
- zapewnienie zrównoważonego rybołówstwa (zdrowe stada);
- zapewnienie rybakom odławiającym ryby na własne potrzeby i na małą skalę dostępu do łowisk na poziomie lokalnym, regionalnym i globalnym;
- ograniczenie zanieczyszczenia mórz i odpadów wrzucanych do morza, w tym ze źródeł lądowych.

Różnorodność biologiczna i lasy

Różnorodność biologiczna to niezbędny element systemu podtrzymywania życia na ziemi, który jest szczególnie zagrożony z powodu zmiany klimatu. Musimy podjąć działania, aby ograniczyć utratę siedlisk i zagrożonych gatunków (w tym na skutek nielegalnego handlu dziką florą i fauną oraz kłusownictwa) i włączyć różnorodność biologiczną w kluczowe obszary polityki (w tym rolnictwo i rybołówstwo). Zjawisko wylesiania na całym świecie musi zostać odwrócone, zanikanie lasów pierwotnych powstrzymane, a nielegalne pozyskiwanie drewna i związany z nim handel wyeliminowane. Potencjalnymi tematami docelowymi mogłyby być:

- ochrona i odbudowa ekosystemów, które zapewniają podstawowe usługi;
- zapobieganie wyginięciu znanych gatunków zagrożonych i poprawa stanu ich ochrony;
- ograniczenie wskaźnika zanikania, degradacji i rozdrobnienia wszystkich siedlisk przyrodniczych;
- ograniczenie wylesiania i degradacji lasów przez zrównoważoną gospodarkę leśną;
- ograniczenie poziomów nielegalnego handlu dziką florą i fauną oraz drewnem.

Degradacja gleby, w tym pustynnienie i susze

Degradacja gleby, w tym pustynnienie i susze są problemami wymagającymi na całym świecie coraz pilniejszego rozwiązania. Są one pogłębiane przez zmianę klimatu. Priorytetem jest osiągnięcie neutralności pod względem degradacji gleby. Wymaga to spowolnienia procesu utraty naturalnego kapitału gleby, ulepszenie gospodarowania (w tym w zakresie dostępu do ziemi i jej własności) i zwiększenie odporności. Potencjalnymi tematami docelowymi mogłyby być:

- osiągnięcie neutralności pod względem degradacji gleby;
- ochrona gleb;
- zapobieganie suszom i łagodzenie ich skutków.

Prawa człowieka, praworządność, dobre sprawowanie rządów i skuteczne instytucje

Podejście oparte na prawach obejmujące wszystkie prawa człowieka zdecydowanie przyczyni się do poprawy jakości sprawowania rządów, ograniczenia nierówności i wykluczenia oraz zrealizowania celów i działań przewidzianych w niniejszym programie działań poprzez uczestnictwo, przejrzystość i rozliczalność. Kluczowe wymogi to: wzmocnienie systemów politycznych sprzyjających uczestnictwu, które dają ludziom, zwłaszcza grupom zmarginalizowanym i szczególnie wrażliwym, prawo głosu w wyborze polityki i podejmowaniu decyzji ich dotyczących oraz zadbanie o to, aby osoby odpowiedzialne mogły być rozliczone ze swoich działań. Takie podejście staje się coraz ważniejsze w świecie pełnym wzajemnych powiązań. Umożliwi ono ludziom rozwój, wykorzystanie szans oferowanych przez gospodarkę i w efekcie produktywnie i pokojowe uczestnictwo w życiu politycznym, gospodarczym i społecznym. Potencjalnymi tematami docelowymi mogłyby być:

- zapewnienie darmowej i powszechnej ewidencji ludności i ulepszenie kluczowych systemów statystycznych;
- zapewnienie wolności wypowiedzi, zrzeszania się, dialogu społecznego, prawa do pokojowych demonstracji, znaczącego udziału w życiu publicznym;
- zapewnienie przejrzystości i zagwarantowanie opinii publicznej prawa dostępu do informacji, danych rządowych, niezależnych mediów i otwartego internetu;
- przyjęcie odpowiednich ram prawnych, aby chronić prawa człowieka w odniesieniu do szczególnie wrażliwych grup i osób, w tym uchodźców i osób wewnętrznie przesiedlonych;
- zapewnienie przyjęcia i wdrożenia odpowiednich ram prawnych i krajowych strategii w celu ograniczenia korupcji;
- zapewnienie, by instytucje wymiaru sprawiedliwości były łatwo dostępne, bezstronne, niezależne i aby przestrzegały należnych praw procesowych.

Pokojowe społeczeństwa

Pokój jest warunkiem wstępnym zrównoważonego rozwoju i trwałej eliminacji ubóstwa. Pierwotne przyczyny konfliktu i przemocy są mocno powiązane ze złym sprawowaniem rządów, politycznym i społecznym wykluczeniem, nierównościami, korupcją i niezapewnieniem podstawowych usług. Wśród priorytetów można wymienić: zmniejszenie liczby przypadków przemocy i śmierci w wyniku aktów przemocy oraz rozwiązanie problemu zagrożeń transgranicznych, takich jak zorganizowana przestępczość i nielegalny handel. Kluczowe znaczenie ma stworzenie odpowiednich instytucji, które mogłyby zająć się tymi wyzwaniami. Potencjalnymi tematami docelowymi mogłyby być:

- ograniczenie liczby zgonów w wyniku aktów przemocy i liczby osób dotkniętych przemocą;
- zwiększenie potencjału, profesjonalizmu i rozliczalności instytucji politycznych, wymiaru sprawiedliwości i bezpieczeństwa;

- ograniczenie nielegalnego przepływu broni strzeleckiej i lekkiej oraz broni śmiertelnej;
- ograniczenie międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, w tym nielegalnych przepływów finansowych i handlu narkotykami, ludźmi, dziką florą i fauną oraz zasobami naturalnymi.

W ramach na okres po roku 2015 należy również wziąć pod uwagę wiele przekrojowych kwestii, takich jak zmiana klimatu, klęski żywiołowe i odporność, zmiany w populacji i migracja. Wszystkie te kwestie mogą mieć istotny wpływ na gospodarkę, a także na dobrostan i bezpieczeństwo obywateli i muszą zostać poruszone w ramach w sposób, który nie powiela odnośnych procesów i porozumień międzynarodowych ani nie ingeruje w nie. Ujęcie tych kwestii w głównym nurcie polityki zostało odzwierciedlone w zaproponowanym powyżej pakiecie tematów docelowych, w których porusza się te krytyczne problemy.

W odniesieniu do zmiany klimatu w ramach należy uwzględnić odpowiednie starania i działania, które są niezbędne, aby rozwiązać ten problem, w szczególności te, które nie wchodzą w zakres Ramowej konwencji ONZ w sprawie zmian klimatu (UNFCCC). Ewentualne obszary priorytetowe i cele na okres po roku 2015 powinny zostać odpowiednio opracowane tak, aby wspierały łagodzenie zmiany klimatu i działania przystosowawcze.

W załączniku podsumowano docelowe tematy i kluczowe elementy związane z każdym z nich.

3. Rozwijanie celów i uwzględnianie powiązań między nimi

W poprzednim rozdziale wymieniono obszary priorytetowe i tematy docelowe, które uznaje się za istotne w celu zrealizowania planu transformacji na okres po roku 2015. W miarę dokonywania postępów w realizacji określonych celów należy brać pod uwagę kilka kryteriów:

Cele powinny być skonkretyzowane, mierzalne, osiągalne, adekwatne i do realizacji w określonym czasie (*specific, measurable, achievable, relevant and time-bound*, tj. cele SMART). Powinny opierać się na dowodach i dostępnych danych lub danych, które będzie można uzyskać w niedalekiej przyszłości, oraz powinny na wskaźnikach umożliwiających ilościowe określenie postępów i przedstawienie ich w postaci konkretnych liczb, harmonogramów i odsetków. Chociaż w celach zostaną uwzględnione kluczowe priorytety, niektóre szczegółowe aspekty wdrażania powinny być wyrażone za pomocą wskaźników, aby umożliwić pomiar postępów. Trzeba będzie znaleźć kompromis między kompleksowością a skutkiem politycznym i operacyjnym i w związku z tym w niektórych przypadkach cele muszą odpowiadać rozwiązaniom pośrednim w odniesieniu do najbardziej krytycznych kwestii.

Cele powinny być sformułowane w taki sposób, aby obowiązywały powszechnie, a jednocześnie przy uwzględnieniu faktu, że mogą być wdrażane na różne sposoby w różnych okolicznościach, na przykład na podstawie różnych harmonogramów lub ścieżek wdrażania. Niektóre cele lub niektóre ich elementy mogą mieć większe zastosowanie w danym kontekście i można tę kwestię uwzględnić przez odpowiedni dobór wskaźników. Poszczególne państwa nie mogą dobrać sobie celów według własnego uznania; ma to kluczowe znaczenie w kontekście zapewnienia, aby łączne starania państw były wystarczające dla sprostania globalnym celom, a co za tym idzie, zagwarantowania maksymalnych możliwych postępów w każdym kraju w zależności od jego możliwości. Cele

powinny mieć zastosowanie przede wszystkim do państw, ale aby je zrealizować konieczne będzie podjęcie działań przez wszystkie zainteresowane strony.

W celach należy uwzględnić również wielorakie powiązania między różnymi obszarami ram na okres po roku 2015. Rozpoznanie i uwzględnienie powiązań jest konieczne, aby uniknąć działania w izolacji i aby zapewnić zrównoważone postępy w ramach trzech wymiarów zrównoważonego rozwoju. Mając na względzie fakt, że każdy obszar priorytetowy jest powiązany z prawie wszystkimi pozostałymi obszarami, zaangażowanie na poziomie celów jest niezbędne, aby uchwycić powiązania w sposób istotny i operacyjny.

Cele opracowane w ramach określonych priorytetów (np. dostęp do bezpiecznej wody pitnej i infrastruktury sanitarnej) będą również bezpośrednio powiązane z innymi priorytetami (np. zdrowiem). Oznacza to, że poza wybranymi celami podstawowymi określonymi dla każdego celu w ramach na okres po roku 2015 należy w spójny sposób podkreślić wzajemne powiązania. Na przykład cel dotyczący bezpieczeństwa żywnościowego, odżywiania i zrównoważonego rolnictwa może być powiązany nie tylko z wybranymi celami głównymi, lecz także z innymi celami takimi jak efektywność wykorzystania wody, degradacja gleby, równouprawnienie płci i sprawowanie rządów.

4. MOŻLIWOŚĆ POŁĄCZENIA PRIORYTETOWYCH OBSZARÓW W GRUPY

Początkowo prace w ramach UE koncentrowały się na identyfikowaniu kilku obszarów priorytetowych i powiązanych tematów docelowych. Aby dokonać postępów w realizacji ograniczonego pakietu celów, zgodnie z ustaleniami w ramach UE i ONZ następnym etapem jest połączenie obszarów priorytetowych w grupy. Głównym kryterium łączenia w grupy powinny być silne powiązania między obszarami priorytetowymi a powiązanymi z nimi tematami docelowymi, z jednoczesnym uwzględnieniem ich wkładu na rzecz eliminowania ubóstwa i zapewnienia zrównoważonego rozwoju. Dostrzeżenie tych wielu powiązań w ramach na okres po roku 2015 może pomóc w uelastycznieniu wspólnych starań na rzecz osiągnięcia kompromisu dotyczącego ograniczonego pakietu celów.

Przykładowo zrównoważony wzrost sprzyjający włączeniu społecznemu można połączyć w jedną grupę z zatrudnieniem, różnorodność biologiczną i lasy można połączyć z pustynnieniem, w tym degradacją gleby i suszami, a zrównoważone miasta można uwzględnić horyzontalnie w całych ramach.

5. NOWE GLOBALNE PARTNERSTWO

Nowe i pogłębione globalne partnerstwo powinno sprzyjać włączeniu społecznemu i mobilizować do działania wszystkie kraje i zainteresowane strony na wszystkich poziomach, w tym sektor prywatny, społeczeństwo obywatelskie, instytucje naukowe i ośrodki wiedzy, parlamenty i władze lokalne. UE powinna pozostać jednym z motorów mobilizujących do podejmowania działań lokalnie i na całym świecie i wielokrotnie opowiadała się za nowym globalnym partnerstwem.

Po pierwsze potrzebujemy oceny, jakie kluczowe środki sprzyjają postępom w osiąganiu celów, a po drugie dyskusji, jak zadbać o zwrócenie należytej uwagi na te kluczowe środki zarówno w poszczególnych państwach, jak i w stosunkach międzynarodowych. Sprzyjające otoczenie wraz z rozsądnymi i spójnymi rozwiązaniami z zakresu polityki zarówno na poziomie krajowym, jak i międzynarodowym, są przykładem krytycznej kwestii.

Sprzyjające otoczenie polityczne

UE wciąż jest zaangażowana w zapewnianie większej spójności polityki na rzecz rozwoju, biorąc pod uwagę cele rozwojowe w tych koncepcjach politycznych, które mogą mieć wpływ na kraje rozwijające się. Wszyscy partnerzy w świecie rozwiniętym i rozwijającym się są zachęcani do promowania spójności polityki i do dokonania przeglądu swojej polityki w odpowiednich przypadkach w celu zadbania o jej spójność ze staraniami na rzecz eliminacji ubóstwa i zapewnienia zrównoważonego rozwoju jako ważnego wkładu we wdrażanie globalnych ram.

Dla przykładu, poza faktem, że UE jest najbardziej otwartym rynkiem na eksport z krajów rozwijających się na świecie, promuje ona również pozyskiwanie i wykorzystywanie zasobów naturalnych i surowców oraz handel nimi w sposób odpowiedzialny, zrównoważony i bardziej przejrzysty. W czerwcu 2013 r. UE przyjęła prawodawstwo w sprawie przejrzystości i rozliczalności, zgodnie z którym duże przedsiębiorstwa z sektora wydobywczego i leśnego są zobowiązane do podawania do publicznej wiadomości płatności na rzecz rządów z podziałem na poszczególne państwa. To prawodawstwo daje UE i krajom rozwijającym się skuteczne narzędzie do walki z korupcją, co z kolei powinno doprowadzić do tego, że kraje te będą dysponowały większymi zasobami własnymi umożliwiającymi im rozwój. Ponadto ostatnio przedstawiono wniosek dotyczący przyjęcia zintegrowanego podejścia do pozyskiwania minerałów z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka.

Innym przykładem spójności polityki na rzecz rozwoju może być to, że w ramach nowego globalnego partnerstwa należy pogłębić dialog i zacieśnić współpracę wśród państw i innych właściwych zainteresowanych stron, aby stworzyć sprzyjające otoczenie, w ramach którego korzyści z międzynarodowej migracji w zakresie rozwoju ludzkiego zwiększą się poprzez działania w takich obszarach jak ograniczanie kosztów migracji i przekazów pieniężnych lub zwalczanie dyskryminacji migrantów. UE nadal będzie podejmować starania na rzecz zawarcia partnerstwa z krajami rozwijającymi się, aby zmaksymalizować wpływ migracji na rozwój w kontekście globalnego podejścia do kwestii migracji i mobilności.

Rola handlu i otwartości handlu w kontekście rozsądnej polityki krajowej i reform ma kluczowe znaczenie w eliminowaniu ubóstwa i zapewnianiu zrównoważonego rozwoju. Wartość systemu opartego na zasadach ustanowionego w ramach WTO w tym zakresie powinna zostać potwierdzona. UE kontynuuje podejmowanie inicjatyw na rzecz wsparcia integracji rynków krajów najuboższych przez ukierunkowane działania, np. poprzez ogólny system preferencji taryfowych, w tym inicjatywę „wszystko oprócz broni” (EBA) oraz specjalne uzgodnienia dotyczące wsparcia zrównoważonego rozwoju i dobrego sprawowania rządów (GSP+), pomoc na rzecz wymiany handlowej oraz dwustronne i regionalne umowy handlowe. Zachęcamy także naszych partnerów, w szczególności gospodarki rozwinięte i na zaawansowanym etapie rozwoju, do zapewnienia bezcłowego i bezkontyngentowego (DFQF) dostępu do rynku dla produktów z krajów najsłabiej rozwiniętych. W globalnym partnerstwie należy uwzględnić znaczenie zmniejszenia barier między Północą a Południem, Południem i Południem oraz w handlu regionalnym. Wszystkie te bariery są tak samo istotne w kontekście zintegrowania rynków z globalną gospodarką. W tym kontekście należy promować większą przejrzystość na podstawie dostępności kompleksowych statystyk.

Nauka, technologie i innowacje oraz budowanie zdolności powinny być kluczowymi czynnikami umożliwiającymi oraz motorami napędzającymi realizację programu działań na okres po roku 2015. Polityka na rzecz tworzenia i rozpowszechniania wiedzy jest głównym elementem tego programu działania. UE wspiera zintegrowane i skuteczne podejście do nauki, technologii i innowacji zgodnie z wizją zawartą w strategii „Europa 2020”. Na poziomie międzynarodowym UE – w ramach programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont 2020” – promuje współpracę między UE

i międzynarodowymi partnerami w zakresie badań i innowacji. Zwiększanie możliwości w zakresie nauki, technologii i innowacji jest ważne. UE zachęca do rozwoju i transferu czystych i przyjaznych dla środowiska technologii przez zmniejszanie barier handlowych, a także przez zachęty, współpracę naukową i technologiczną oraz budowanie zdolności. Aby uniknąć powielania wysiłków, można w znacznym stopniu wykorzystać istniejące mechanizmy. Poza nauką, technologiami i innowacjami tworzenie zdolności jest obszarem, który jest niezbędny, aby czerpać finansowe korzyści z dostępnej wiedzy i zadbać o to, aby postępy w zakresie osiągania celów po roku 2015 były zrównoważone. Strategiczny plan z Bali na rzecz wspierania technologii i tworzenia zdolności, który został przyjęty przez Radę Zarządzającą Programem Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEP) w 2005 r., powinien być istotnym elementem dalszych refleksji.

Mobilizacja niezbędnych zasobów finansowych

Mobilizacja zasobów finansowych również będzie miała decydujące znaczenie. Biorąc pod uwagę wyzwania, z którymi musi mierzyć się świat, należy w pełni wykorzystać wszystkie dostępne zasoby (krajowe i zagraniczne, publiczne i prywatne). Krajowe rządy są przede wszystkim odpowiedzialne za zmobilizowanie i jak najlepsze wykorzystanie swoich zasobów poprzez politykę krajową. UE jest gotowa wspierać najbardziej potrzebujące kraje w ich staraniach. W tym kontekście uznaje kluczową rolę oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA) i potwierdza swoje zobowiązanie do osiągnięcia celu na poziomie 0,7 % do 2015 r.

W miarę jak rozwija się dyskusja o finansowaniu ram na okres po roku 2015, konieczne jest opracowanie kompleksowego i zintegrowanego podejścia do finansowania eliminacji ubóstwa i zapewniania zrównoważonego rozwoju zgodnie z opisem zawartym w komunikacie z 2013 r. i odpowiednich konkluzjach Rady. W tym kontekście kluczowe znaczenie mają następujące elementy:

- Mobilizacja zasobów krajowych to główny mechanizm finansowania wydatków na cele polityczne. Wzmocnienie polityki podatkowej i administracji, zwalczanie nielegalnych przepływów i korupcji oraz usprawnianie zarządzania zasobami naturalnymi powinny być priorytetami na przyszłość.
- Międzynarodowe finanse publiczne nadal będą miały szczególne znaczenie w uzupełnianiu krajowej mobilizacji zasobów, gdzie te nie są wystarczające, i uruchamianiu dodatkowych zasobów i inwestycji w najbardziej odpowiednich przypadkach. Katalityczny potencjał ODA powinien być lepiej wykorzystywany poprzez takie mechanizmy jak łączenie.
- Sektor prywatny pozostaje głównym motorem zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu. Rządy powinny w pełni wykorzystywać szanse zapewniane przez sektor prywatny na poziomie krajowym i międzynarodowym, w tym poprzez najlepsze wykorzystanie dźwigni regulacyjnych i operacyjnych, aby zwiększyć jego wkład w osiąganie celów publicznych.

W ramach dyskusji dotyczących finansowania w kontekście nowego globalnego partnerstwa należy czerpać z prac Międzyrządowego Komitetu Ekspertów ONZ ds. Finansowania Zrównoważonego Rozwoju przy ścisłej koordynacji z przygotowaniem do następnej konferencji w sprawie finansowania rozwoju. W dyskusjach tych należy uwzględniać powiązane procesy w ramach innych forów, takich jak UNFCCC, Konwencja ONZ o różnorodności biologicznej i międzynarodowe ramy ograniczenia ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi w okresie po roku 2015 (plan działania na okres po zakończeniu obowiązywania planu działania z Hyogo), a także zadbać o spójność z nimi.

Zobowiązania poczynione na czwartym forum wysokiego szczebla w sprawie skuteczności pomocy, które odbyło się w Pusanie w 2011 r., oraz na pierwszym spotkaniu wysokiego szczebla globalnego partnerstwa w 2014 r. powinny stanowić podstawę efektywnej współpracy na rzecz rozwoju w okresie po roku 2015. Zasady z Pusanu, które obowiązują także nietradycyjnych darczyńców, przyniosą efektywniejsze rezultaty rozwojowe. UE kontynuuje wdrażanie swoich rozwiązań z zakresu polityki w celu zwiększenia skutków i efektywności swojej własnej współpracy na rzecz rozwoju.

Monitorowanie postępów i rozliczalności

Aby ramy na okres po roku 2015 mogły zostać wdrożone z powodzeniem, należy zastosować solidne mechanizmy rozliczalności umożliwiające śledzenie postępów. Wzajemna rozliczalność na poziomie krajowym i międzynarodowym, w tym monitorowanie postępów w zakresie celów na okres po roku 2015, powinna być sednem tego mechanizmu. Powinno to obejmować wkład w postaci działań i finansowania przez krajowe rządy, działania międzynarodowe i wkład sektora prywatnego na rzecz krajowych starań wspierających osiągnięcie globalnych celów.

Rozliczalność na poziomie krajowym i oficjalne statystyki przygotowywane przez właściwe krajowe organy statystyczne muszą być podstawą monitorowania postępów. Na poziomie międzynarodowym kluczowe znaczenie będzie miał okresowy przegląd postępów dokonywany na wysokim szczeblu, w tym w kontekście Forum Politycznego Wysokiego Szczebla ds. Zrównoważonego Rozwoju. Należy unikać powielania starań podejmowanych w ramach innych międzynarodowych procesów wzajemnej rozliczalności, takich jak proces na rzecz finansowania rozwoju.

Ponadto istotne będzie kompleksowe roczne monitorowanie postępów prowadzone na podstawie prac międzyinstytucjonalnej grupy eksperckiej (IAEG) ds. wskaźników MCR. Ulepszanie wykorzystywania dostępnych danych i dbania o to, aby gromadzono więcej lepszych danych, czerpanie korzyści z nowych technologii i oprogramowania, ma kluczowe znaczenie. Punktem wyjścia do dalszych działań powinny być istniejące mechanizmy i plany strategiczne na rzecz zwiększenia możliwości statystycznych, takie jak OECD Paris 21, plan działania z Pusanu w zakresie statystyki oraz krajowe strategie rozwoju statystyki (NSDS).

6. KOLEJNE KROKI

Podejście opracowane w niniejszym komunikacie zapewnia szereg elementów istotnych dla końcowych etapów prac w ramach OWG ds. celów zrównoważonego rozwoju możliwych do włączenia w prace Komitetu Ekspertów ONZ ds. Finansowania Zrównoważonego Rozwoju, a także dla dyskusji na temat okresu po roku 2015 w ramach zbliżającego się 69. Zgromadzenia Ogólnego ONZ, które ma odbyć się we wrześniu 2014 r. Czerpano w nim z konkluzji Rady uzgodnionych w zeszłym roku i stworzono podstawy umożliwiające Radzie dalsze opracowanie stanowiska UE. Zawarto w nim istotne elementy, które powinny być przydatne w średnim okresie, mając na uwadze to, że stanowisko UE musi być dalej opracowywane w późniejszym okresie 2014 r. w świetle sprawozdań końcowych OWG i Komitetu Ekspertów oraz sprawozdania podsumowującego Sekretariatu Generalnego ONZ.

UE i jej państwa członkowskie nadal wyrażają swoją determinację, aby odgrywać aktywną i konstruktywną rolę w dyskusjach dotyczących ram na okres po roku 2015 i przyczynią się do dalszego szczegółowego opracowywania priorytetowych kwestii i problemów w miarę dalszego definiowania ram. Kompleksowe stanowisko UE powinno stanowić niezbędną podstawę do nawiązania współpracy z krajami partnerskimi, zainteresowanymi stronami i obywatelami oraz ich konstruktywnego zaangażowania.